

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

ชื่อวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย

โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชื่อผู้วิจัย นายนภพร ภูทรัพย์ทวีสุข

กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย

วิชาที่เลือกทำวิจัย วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท23102 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทยโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนในการวิจัยแบบทดลองกลุ่มเดียวมีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี จำนวน 43 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.52/90.59 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 36.4 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนคิดเป็น ร้อยละ 97.8 ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนร้อยละ 61.4

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้ประกอบกิจการงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข เป็นเครื่องแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างเพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์วิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

วิจิตรา เกื้อธนสกุล (2559:244) กล่าวว่า การใช้ภาษาไทยในปัจจุบันมีข้อผิดพลาดบกพร่องทั้งในด้านการออกเสียง การสื่อความหมาย การใช้คำตามหน้าที่ทางไวยากรณ์ การใช้คำตามระดับภาษา รูปประโยคที่ไม่เหมาะสมและการเขียนที่ผิด

อีกทั้งผู้วิจัยได้ทดลองสอนแบบปกติ ปัญหาที่พบคือ นักเรียนยังไม่เข้าใจเรื่องโครงสร้างประโยค ไม่สามารถจำแนกชนิดของประโยคได้ และไม่สามารถจำแนกประโยคหลัก ประโยคย่อยของประโยคความซ้อนได้ จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนขาดประสิทธิภาพในการใช้ประโยคในการสื่อสาร ดังนั้น ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด ซึ่งมีกระบวนการที่ให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายขั้นตอน เริ่มต้นจากการสังเกตการจำแนกความแตกต่าง การหาลักษณะร่วม การระบุชื่อความคิดรวบยอดจากการทดสอบและการนำไปใช้ การสอนโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเป็นแนวการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดด้วยตนเอง อย่างเป็นระบบตามขั้นตอน จึงนับว่าวิธีการสอนแบบกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเป็นวิธีหนึ่งที่ดีมาก ซึ่งเป็นวิธีที่ผู้สอนในสถานศึกษาหลายแห่งเลือกใช้ในจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันนี้

จากเหตุผลที่นำเสนอข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิธีการที่เลือกใช้ว่าจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหรือไม่หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ หรือการสอนวิชาภาษาไทย เรื่องประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี มีคุณภาพตามเกณฑ์ประสิทธิภาพที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

1.3 ขอบเขตการศึกษา

1.3.1 สถานที่ในการศึกษาโรงเรียนหอวัง ปทุมธานี ตำบลสวนพริกไทย อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

1.3.2 ระยะเวลาในการศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562

1.4 คำนียามศัพท์เฉพาะ

1.4.1 วิธีการสอนภาษาไทยโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด หมายถึง ขั้นตอนการดำเนินการเรียนการสอนที่เริ่มต้นจากการสังเกต การจำแนกความแตกต่าง การหาลักษณะร่วมการระบุชื่อความคิดรวบยอดจากการทดสอบและการนำไปใช้ โดยใช้กิจกรรมพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนหอวัง ปทุมธานี โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

1.4.2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้ความสามารถและทักษะที่ได้รับจากการเรียนรู้ด้วยตัวเองหรือการเรียนรู้ในชั้นเรียนในรายวิชาต่างๆ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะบุคคลที่สามารถวัดเป็นคะแนนที่รับจากการทดสอบ หรือเกรดที่ได้จากการเรียน

1.4.3 ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกในการคิดที่เกี่ยวกับความสามารถในการจำแนกแยกแยะองค์ประกอบต่างๆของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อค้นหาสภาพความเป็นจริงหรือสิ่งสำคัญของสิ่งที่กำหนดให้ ที่สามารถวัดได้จากแบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.4.4 แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง แผนการเตรียมการสอนหรือการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและจัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร โดยมีการรวบรวมข้อมูลต่างๆมากำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์จะให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงด้านใด (สติปัญญา/เจตคติ/ทักษะ) จะจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิธีใด ใช้สื่อการสอนหรือแหล่งเรียนรู้ใดและประเมินผลอย่างไร

1.4.5 แบบฝึกทักษะ หมายถึง ชุดการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้นให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียนรู้มาแล้ว เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจจะช่วยให้เพิ่มทักษะความชำนาญและช่วยฝึกทักษะการคิดให้มากขึ้น ทั้งยังมีประโยชน์ในการลดภาระให้กับครู อีกทั้งยังพัฒนาความสามารถของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าจากผลการเรียนรู้ของตนเอง

1.5 ประโยชน์และคุณค่าของการวิจัย

1. ได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ ที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียน

3. ได้ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำไปพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประโยค

2.1.1 ความหมายของประโยค

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 (2554 : 311) ให้ความหมายของคำว่า “ประโยค” ว่าเป็นคำพูดหรือข้อความที่ได้ความบริบูรณ์ตอนหนึ่ง ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม

2.1.2 ชนิดของประโยค

กำชัย ทองหล่อ (2554 : 374) แบ่งประโยคออกเป็น 3 ชนิด คือ 1) เอกรรณประโยค คือ ประโยคสามัญที่มีบทบาทเดียว และเป็นกระแสความเดียวที่มีความหมายครบบริบูรณ์ 2) อเนกรรณประโยค คือประโยคใหญ่ที่มีใจความอย่างน้อย 2 ใจความรวมกัน และใจความสำคัญนั้น ๆ จะต้องมิลักษณะประโยค โดยมีสันธานเป็นบทเชื่อมหรือละสันธานไว้ในฐานที่เข้าใจ 3) สังกนประโยค คือ ประโยคใหญ่ที่มีประโยคเล็กตั้งแต่ 2 ประโยคขึ้นไปรวมกัน แต่ประโยคหัวหน้าหรือประโยคหลักที่มีใจความสำคัญเพียงประโยคเดียว นอกนั้นเป็นประโยคเล็กที่ทำหน้าที่แต่งหรือประกอบประโยคหลัก

2.2 กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด

งานวิจัยในชั้นเรียน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 : งานวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

กลุ่มบริหารวิชาการโรงเรียนหอวัง ปทุมธานี

2.2.1 ความหมายของความคิดรวบยอด ชม ภูมิภาค (2559 : 75) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดรวบยอด หมายถึง สมรรถภาพที่จะสามารถทำให้บุคคลสามารถชื่อบอกสิ่งเร้าเข้าเป็นพวก ซึ่งอาศัยลักษณะร่วมกันบางประการ สิ่งเร้านั้นอาจจะเป็นวัตถุ เหตุการณ์ หรือบุคคลก็ได้

2.2.2 หลักการสอนเกี่ยวกับกระบวนการสร้างความคิดรวบยอดของ กานเย (Gagne')

Gagne' (อ้างถึงใน สุรางค์ โค้วตระกูล, 2558) ได้เสนอรูปแบบการสอนที่เรียกว่า Bottom – up Model ซึ่งเป็นวิธีที่ตรงข้ามกับ Ausubelมีหลักการในการสอนความคิดรวบยอด ที่เริ่มสอนจากความคิดรวบยอดที่เฉพาะและง่ายก่อน โดยให้ผู้เรียนทราบคำจำกัดความและคุณลักษณะของความคิดรวบยอดเพื่อจะได้ใช้เป็นพื้นฐานที่จะสร้างกฎ หรือหลักการที่จะเรียนรู้ความคิดรวบยอดที่กว้างหรือสูงขึ้น โดยมองเห็นความสัมพันธ์ของความคิดรวบยอดเฉพาะกับความคิดรวบยอดรวม

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร / กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนหอวัง ปทุมธานี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 43 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามตัวแปรอิสระ : วิธีการสอนโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะจำนวน 5 แผนๆ ละ 1 ชั่วโมงรวม 5 ชั่วโมง

3.2.2 แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์วัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนของวิชาภาษาไทยเรื่อง ประโยคในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ

3.3 วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1. ทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง ประโยคในภาษาไทย และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.3.2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

3.3.3. ทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่ ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt})
3. ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ได้แก่ การหาค่าประสิทธิภาพและเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ t - test (dependent)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ

ตารางผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	27	6.74	2.56	-20.833*	0.000
หลังเรียน	27	18.11	0.85		

* P < 0.5

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และพบว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6.74 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.11

บทที่ 5 สรุปผล การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ผลการสร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ โรงเรียนห้วย ปทุมธานี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขตจำนวน 43 คนปีการศึกษา 2562 สามารถสรุปได้ดังนี้

5.1.1 แบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด วิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือ 80/80

5.1.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเสริมด้วยแบบฝึกทักษะ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยในครั้งนี้ประสบผลสำเร็จได้ผลประสิทธิภาพ 80/80 ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ดังนี้

5.2.1 แบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุด ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 93.52 ค่าเฉลี่ยร้อยละคะแนนของกลุ่มเป้าหมาย มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะวิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามหลักการและขั้นตอนอย่างเป็นระบบโดยคำนึงถึงวัยพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ภาษาที่เข้าใจง่ายสอดคล้องกับวัยและความสามารถของนักเรียน ทำให้ได้ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุดนั้นสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน

5.2.2 กลุ่มเป้าหมาย ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย เรื่อง ประโยคในภาษาไทย โดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอด เสริมด้วยแบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.59 ทั้งนี้แบบฝึกทักษะทั้ง 5 ชุดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการเสนอเนื้อหาความรู้ ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและนักเรียนเกิดการเรียนรู้ออกจากการเรียน จึงสามารถนำความรู้ที่ได้จากบทเรียนมาวิเคราะห์สังเคราะห์และตอบคำถามในแบบทดสอบได้ จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 การทำแบบฝึกทักษะ ควรมีการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำมาใช้ในการเก็บข้อมูลจริง

5.3.2 ได้สร้างและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนถือเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการประกอบอาชีพครูต่อไปและสามารถนำไปใช้ประกอบเรียนเรื่องอื่น ๆ ในวิชาภาษาไทย อีกทั้งยังสามารถนำไปใช้กับวิชาอื่นได้อีกด้วย

บรรณานุกรม

- กำชัย ทองหล่อ. (2554). **หลักภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 53 . กรุงเทพฯ: อมรรการพิมพ์.
- ชม ภูมิภาค. (2559). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ราชบัณฑิตสถาน. (2556). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ:นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิจิตร เกื้อธนสกุล. (2559). **การศึกษาผลการใช้วิธีการสอนภาษาไทย เรื่อง ประโยคซับซ้อนโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเหล่าคามวิทยาคม รัชมังคลาภิเษก อำเภอเซกา จังหวัดบึงกาฬ**. สาขาวิชาภาษาไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2547). **เทคนิคการจัดการเรียนการสอนและการนิเทศ**. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชาการ , กรม (2538). **การจัดกระบวนการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.
- วนิชสุรรัตน์. (2547). **ความคิดและความคิดสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2556). **การจัดการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สมร ยาสาร. (2553). **ผลของการสอนภาษาไทยโดยใช้กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดที่มีต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**.น่าน : ประถม.
- สมนึกภัททิยธนี. (2549). **การวัดผลการศึกษา**. กทมลินธุ์ : ประสานการพิมพ์.